

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200291
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5320200291.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobkyne T. Y., nar. XX.X.XXXX, F. XXX/XX, XXX XX Č., zast.: Sidor a partneri, s. r. o., advokátska kancelária, Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 3 747,32 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku v samostatnom uznesení VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia VSÚ.

o d ô v o d n e n i e :

1. Záväzným predmetom sporu podľa § 212 ods. 2 a § 216 ods. 2 CSP bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3 747,32 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 3.2.2020 do zaplatenia. Žalobkyňou je T. Y., spotrebiteľka. Žalovaný je veriteľ Home Credit Slovakia, a. s. Dňa 25.10.2013 uzavreli úverovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4310107098. Poskytnutý bol úver 3 000 € podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Úver je potrebné posúdiť ako zmluvu bezúročnú, bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa - spotrebiteľka celkom zaplatila 6 747,32 € (74 splátok po 91,18 €). Preplatok, rozdiel medzi sumou zaplatenou žalobkyňou a sumou poskytnutou žalovaným tak predstavuje bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré žiada žalobkyňa - spotrebiteľka vydať s 5 % zákonným úrokom z omeškania od 3.2.2020 do zaplatenia (uvedeným dňom bol žalovaný v omeškaní v dôsledku plynutia lehoty uvedenej v predsporovej výzve zo dňa 29.1.2020).

2. Aké rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobkyňa v žalobe uviedla: Dňa 25.10.2013 uzavreli úverovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4310107098. Poskytnutý úver 3 000 €, celková výška splátky 92,17 €, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 32,55 €, RPMN 38,5 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 7 633,92 €. Zmluvný vzťah sa riadi zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Táto zmluva neobsahuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) neobsahuje všetky náležitosti, ktorými je RPMN a celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a musia byť uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve je RPMN uvedená v neprospech spotrebiteľa. Absentuje údaj o RPMN v zmluve. Údaj 38,5 % nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) skutočnej výške RPMN vzhľadom na výšku úveru, počet splátok. Pri výške splátky 92,17 € skutočná výška je 39,97 % a nie 38,5 %. Spotrebiteľka bola uvedená do omylu v tom, že ide o výhodný úver. Je uvedená nesprávne celková

suma splatná spotrebiteľom a poplatkom za služby. Pri mesačnej splátke 92,17 € celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená ako 7 633,92 €, čo je nesprávny údaj. 84 splátok x 92,17 € je jednoduché dospieť k záveru, že celková výška je 7 742,28 €, a nie tak, ako obsahuje zmluva. Zmluva v bode 57 a 59 obsahuje predformulovaný súhlas žalobcu o doplnkových službách, za ktoré inkasuje 1,29 € v obsahu splátky. Spotrebiteľka neuzavrela žiadnu dohodu o doplnkových službách. Chýba prejav vôle spotrebiteľky. Ide o neplatný právny úkon, ktorý nebol urobený slobodne § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ide o rozpor s dobrými mravmi § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aj táto okolnosť má vplyv na celkovú výšku sumy, ktorú bola spotrebiteľka povinná zaplatiť. Podľa zmluvy 7 633,92 €. Tejto výške zodpovedá súčin počtu splátok 84 x 90,88 €, teda mesačnej splátke bez poplatku 0,30 € za možnosť zmeny výšky a počtu splátok a bez poplatku za možnosť odloženia splátok. Tieto náklady veriteľ v nadväznosti na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. nezahrnul do celkových nákladov, teda do celkovej čiastky, ktorú spotrebiteľka musí zaplatiť. V zmluve absentuje podstatná náležitosť obsahu v zmysle obsahu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona, v dôsledku čoho sa žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Absentuje platná hodnota priemernej RPMN, absentuje úroková sadzba. Výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej sadzby z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy (priemerná hodnota bola 14,47 %, v zmluve dohodnutá ročná úroková sadzba je 32,55 %, čo je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, v rozpore s dobrými mravmi, takáto dohoda o výške úveru je neplatná). Chýba špecifikácia splátky na istinu, úroky a poplatky. Podľa § 9 ods. 2 písm. k), ktorá tiež vedie k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Absentuje doba trvania zmluvy, absentuje termín konečnej splatnosti úveru. Z toho dôvodu je potrebné úver posúdiť ako zmluvu bezúročnú, bez poplatkov. Žalobkyňa, spotrebiteľka, celkovo zaplatila 6 747,32 € (74 splátok po 91,18 €). Preplátok - rozdiel medzi sumou splatenou žalobkyňou a sumou poskytnutou žalovaným tak predstavuje bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré žiada žalobkyňa, spotrebiteľka, vydať spolu s 5 % zákonným úrokom z omeškania od 3.2.2020 do zaplatenia (uvedeným dňom bola žalovaný v omeškani v dôsledku plynutia lehoty uvedenej v predsporovej výzve zo dňa 29.1.2020). V replike zo dňa 6.5.2020 (čl. 71 spisu) doplnila podanie tak, že Zákon o spotrebiteľských úveroch namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že ak neobsahuje zmluva presne vymedzené náležitosti konkretizované v § 9 ods. 2 písm. a) - k), r), y) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak nebankový subjekt neuvedenie do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, je toto konanie zo zákona sankcionované tak, že zmluva sa stáva bezúročnou a bez poplatkov a spotrebiteľka je povinná veriteľovi zaplatiť len istinu úveru (pôžičky) (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 213/2017), teda zmluva je bezúročná, bez poplatkov, teda ide o bezdôvodné obohatenie na základe čiastočne neplatného právneho úkonu. § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľovi zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov. Túto skutočnosť uvádza v nadväznosti na to, že boli spoplatnené doplnkové služby (za vedenie, evidenciu, správu spotrebiteľského úveru účtu, zrušenie účtu) Poplatok za možnosť zmeny výšky počtu splátok, pričom v danom prípade 0,30 € v rámci navýšenia mesačnej splátky ide aj o zmluvnú podmienku neprijateľnú, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu, že nemala byť súčasťou, potom aj výpočet RPMN je nesprávny. Poplatky sú evidentne zahrnuté v splátkach. Aj z toho dôvodu ide o úver bezúročný, bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (rozhodnutie KS Žilina z 15.12.2015 sp. zn. 5Co/590/2015). Absentuje doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti zmluvy. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch termín konečnej splatnosti musí byť uvedený dátumovou špecifikáciou, taktiež doba trvania zmluvy a nie tak, ako je uvedené v bode 52: „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci úveru“. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zákon o spotrebiteľských úveroch ustanovuje, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný veriteľ porušil túto svoju právnu povinnosť. Nepreveril úverovú bonitu žalobkyne, čo ide o hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona. Nekonal s odbornou starostlivosťou. V tomto podaní žiadal zmenu, žiadal zaplatiť 4 151,64 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3 747,32 € od 3.2.2020 do zaplatenia, zo sumy 4 151,64 € od pripustenia zmeny do zaplatenia. Na čl. 113 spisu je doplňujúce podanie, kde opätovne žiadal zaplatiť 3 747,32 €, a to v podaní zo dňa 8.7.2020. K námietke premlčania poukázal na Nález Ústavného súdu SR III ÚS 43/2020-48 zo dňa 12.5.2020 proti uzneseniu NS SR zo dňa 10.1.2018 sp. zn. 3Cdo 169/2017. Ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu bolo porušené. Uznesenie NS SR bolo zrušené.

Predmetom bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bolo konštatované, že zmluvy sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Spotrebiteľka však veriteľovi vrátila viac ako mala požičanú istinu, čím sa veriteľka bezdôvodne obohatila. Krajský súd dospel k záveru, že už momentom preplatenia istiny nadobudla vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia, preto je nárok premlčaný. Nález Ústavného súdu SR konštatoval, že rozhodujúci pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je okamih nadobudnutia skutočnej vedomosti oprávneného subjektu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa bezdôvodne obohatil. Domáhala sa určenia počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby s ohľadom na spotrebiteľský charakter sporu. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne preukázateľne dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa sa dozvedela, že zmluva trpí vadami v decembri 2019. Telefonicky kontaktovala právneho zástupcu s požiadavkou právnej analýzy zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Žalobkyňa je vo vyššom veku. Nemôže komunikovať elektronickými prostriedkami. Bola kontaktovaná po analýze telefonicky 7.1.2020 za prítomnosti svojej dcéry. Boli zistené okolnosti uzavretia zmluvy. Plnú moc udelila právnomu zástupcovi 10.1.2020. Žalobkyňa sa teda skutočne dozvedela o tom, že zmluva trpí vadami až po porade s právnym zástupcom, ktorému dňa 10.1.2020 udelila plnú moc. Žaloba bola podaná dňa 3.2.2020, teda v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej doby, ktorá bola zachovaná. Aktuálne rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 30.1.2019 sp. zn. I ÚS 47/2019-20 subjektívna premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, že bol neoprávnený majetkový prospech získaný. Žalovaná nepreukázala, že žalobca sa dozvedel skôr, že sa žalovaný na jej úkor obohatil. Existenciu bezdôvodného obohatenia popiera. Nebol predložený dôkaz opaku, teda skoršej ako žalobcom tvrdenej vedomosti. Námieta premlčania nemá žiadnu právnu relevanciu.

3. Dôkazy, ktoré pripojila žalobkyňa k žalobe: Čl. 7 úverová zmluva, čl. 10 interaktívna kalkulačka pre výpočet RPMN, čl. 11 súhrnná informácia, čl. 13 amortizačná tabuľka k úverovej zmluve, čl. 14 zaslanie úverovej dokumentácie 28.11.2019, čl. 16 predporová výzva zo dňa 29.1.2020, čl. 79 VÚB banka pohyby na účte.

4. Aké tvrdenia produkoval žalovaný veriteľ: Spochybnil výšku bezdôvodného obohatenia aj základ nároku. Má za to, že žalobkyňa nekonkretizovala, či majetkový prospech je získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, z nepoctivých zdrojov alebo plnením za niekoho, kto mal plniť sám. Nepreukázal splnenie zákonných predpokladov na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože žalovaný prijatím splátok dodržal zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou. Žalobkyňa nepreukázala protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetkovú ujmu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma a chýba príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a ujmu. Skutočnosť, že úverová zmluva je považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, tvrdí len žalobkyňa, spotrebiteľka, nie je to preukázané žiadnym rozhodnutím súdu. Nemôže byť základom vydania bezdôvodného obohatenia. Vzniesla námietku premlčania. Hodnota priemernej RPMN bola uvedená správne vo výške 18,84 %. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti je uvedený v zmluve a je uvedený správne, aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy. Existujú objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť úveru. Výška úroku, odmeny za poskytnutý úver je správna. Nie je v rozpore s dobrým mravmi. Rovnako správne uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom. Žalovaná v podaní zo dňa 10.7.2020 (čl. 152) doplnila prednes, že už 9.1.2017 žalovanému bola doručená predporová výzva, ktorou právny zástupcu žalobkyne vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu vyhodnotenia úverovej zmluvy za bezúročnú, bez poplatkov. Predporová výzva je na čl. 156 spisu. Žalobkyňa už dňa 9.1.2017 mala právne posúdenie úverovej zmluvy z advokátskej kancelárie AK Krúpa, s. r. o. Žalobu podala až dňa 4.2.2020, po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Subjektívna premlčacia lehota žalobkyne uplynula 4.2.2019. Ak dôjde k uplynutiu subjektívnej alebo objektívnej premlčacej lehoty, nemožno právo priznať, hoci neuplynuli obidve lehoty naraz.

5. Dôkazy, ktoré predložil žalovaný k svojim tvrdeniam: Predporová výzva zo dňa 9.1.2017 (čl. 156 spisu).

6. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 4C/6/2020-163 zo dňa 14.7.2020 prvostupňový súd rozhodol tak, že žalobu zamietol a zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %. Pod bodom 5. odôvodnenia tohto rozsudku je skutkové a právne vyhodnotenie sporu. Nárok posúdil ako

nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobkyňa ako dlžníčka, spotrebiteľka platila splátky na základe čiastočne neplatného právneho úkonu, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Z toho dôvodu zmluva bola v časti neplatná. Považuje sa za bezúročnú a bez poplatkov. Veriteľ (žalovaný) má právo na vrátenie len faktického rozdielu medzi skutočne poskytnutým úverom a skutočnými platbami žalobkyne ako spotrebiteľky. Za čiastočne neplatný právny úkon sa považuje všetko nad rozsah tejto sumy (ďalšie zmluvné nároky - zmluvné pokuty, úroky, poplatky, atď.), ktoré žalobkyňa v rámci mesačnej splátky platila neprávom. Keďže platila na základe čiastočne neplatného právneho úkonu, je na strane žalovaného veriteľa bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať. Súd zamietol žalobu z dôvodu premlčania nároku, keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania.

Subjektívna premlčacia doba 2 rokov uplynie v rámci objektívnej premlčacej lehoty. Objektívna premlčacia lehota sa počíta od vzniku práva, subjektívna premlčacia lehota sa počíta od vedomosti oprávneného subjektu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa bezdôvodne obohatil (Nález III ÚS 43/2020-48 zo dňa 12.5.2020). Súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že žalobkyňa túto vedomosť nadobudla už dňa 9.1.2017, kedy doručila žalovanému predsporovú výzvu svojho právneho zástupcu, čo mal súd preukázané listinným dôkazom (čl. 156 spisu), ktorý v konaní nebol spochybnený. Subjektívna premlčacia lehota jej teda začala plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Z výzvy na čl. 156 spisu zo dňa 9.1.2017 vyplýva, že bola stanovená lehota 14 dní (14 + 9 = 23). Lehota uplynula 23.1.2017 a prvýkrát mohlo byť právo uplatnené 24.1.2017. Dvojročná subjektívna lehota uplynula 24.1.2019 a žaloba bola podaná 4.2.2020, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Z toho dôvodu bolo nadbytočné a právne irelevantné skúmať objektívnu premlčaciu lehotu - od vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (pri každej splátke samostatne). V tomto smere absentovali tvrdenia a dôkazy strán konania. Z dôvodu premlčania nároku bolo právne irelevantné zaoberať sa jednotlivými dôvodmi, pre ktoré žalobkyňa považovala zmluvu za bezúročnú, bez poplatkov, za čiastočne neplatnú a pre ktoré žiadala vydať bezdôvodné obohatenie. Súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu premlčania nároku.

7. Uznesením č. k. 9Co/118/2020-187 zo dňa 26.11.2020 Krajský súd v Žiline rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd prvej inštancie mal posúdiť, či medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol spotrebiteľský vzťah, či na základe toho vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Rozdiel 3 747,32 € žiadala žalobkyňa vrátiť ako bezdôvodné obohatenie získané žalovaným. Reagovala podaním doručeným súdu dňa 6.5.2020, kde okrem vyjadrenia žalobkyne bol prednesený návrh na zmenu, rozšírenie žalobného návrhu na sumu 4 151,64 €. Odvolací súd konštatoval, že prvostupňový súd nijakým spôsobom nereagoval na návrh, ktorým žiadala žalobkyňa pripustiť zmenu žaloby podľa § 139 a § 140 a nasl. CSP. Zároveň konštatoval, že prvostupňový súd nevymedzil rozsah uplatneného nároku, nereagoval na procesný návrh, ktorým sa žalobkyňa domáhala rozšírenia žaloby.

8. Pokiaľ ide o záväzný právny názor odvolacieho súdu, že súd nijakým spôsobom nereagoval na návrh, ktorým žiadala žalobkyňa pripustiť zmenu žaloby v zmysle § 139 a § 140 a nasl. CSP, prvostupňový súd udáva, že táto reakcia je obsiahnutá v rozsudku prvostupňového súdu č. k. 4C/6/2020-163 zo dňa 14.7.2020, bod 5. odôvodnenia: „Výšku bezdôvodného obohatenia vyčíslila sumou 3 747,32 € (pokiaľ v replike zo dňa 6.5.2020 na čl. 71 spisu žiadala zaplatiť 4 151,64 € istiny s príslušenstvom, súd to neposúdil ako zmenu žaloby, nerozhodoval o zmene žaloby, posúdil to ako zrejmu nesprávnosť, keďže hneď na čl. 113 spisu je doplňujúce podanie, v ktorom žalobkyňa opätovne žiada zaplatiť pôvodnú sumu 3 747,32 € istiny s príslušenstvom, preto súd mal za to, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 3 747,32 € istiny s príslušenstvom).“

9. Napriek tomu, že sa prvostupňový súd v rozsudku prvom v poradí, v bode 5. odôvodnenia vypořiadal s rozdielnou výškou bezdôvodného obohatenia (3 747,32 € a 4 151,64 €), cítil sa byť viazaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP a uznesením č. k. 4C/6/2020-229 zo dňa 19.3.2021, ktorým pripustil zmenu žaloby zo dňa 6.5.2020 na čl. 71 spisu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 4 151,64 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 3.2.2020 do zaplatenia (§ 139, § 140, § 143 ods. 1 CSP). V podaní na čl. 71 žiadala priznať žalobkyňa viac ako v pôvodnej žalobe na čl. 1 spisu. Namiesto sumy 3 747,32 € žiadala priznať sumu 4 151,64 €, čo zodpovedá zmene žaloby podľa § 140 ods. 1 CSP. Vzápätí v podaní zo dňa 8.7.2020 na čl. 112 je podanie, v ktorom právna zástupkyňa žalobkyne žiadala zaplatiť pôvodne uplatnenú sumu v žalobe 3 747,32 € istiny s príslušenstvom (predmet návrhu - čl. 113 rub spisu). Porovnaním sumy 4 151,64 € so sumou 3 747,32 € súd dospel k záveru, že

ide o späťvzatie žaloby čo do rozsahu rozdielu 404,32 € istiny s príslušenstvom (4 151,64 € - 3 747,32 € = 404,32 €). Z toho dôvodu vo výroku II. tohto uznesenia zastavil konanie v rozsahu 404,32 € istiny s príslušenstvom podľa § 144, § 145 ods. 1 CSP. Úkony žalobkyne (právne zastúpenej) súd vyhodnotil podľa obsahu a nie podľa označenia (§ 124 ods. 1 CSP, článok 11 ods. 1, 2, 3 základných princípov CSP), keďže predtým žiadala 4 151,64 €, teraz 3 747,32 €. Žiadala menej v rozsahu 404,32 € istiny s príslušenstvom. Ide o späťvzatie žaloby a v tomto rozsahu súd konanie zastavil. Procesným úkonom právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 10.2.2021 (čl. 204) opakovane žiadala zaplatiť späťvzatú sumu vo výške 4 151,64 € istiny s príslušenstvom. Toto podanie súd opakovane vyhodnotil podľa obsahu podania a nie podľa označenia podania a v súlade s uznesením NS SR zo dňa 20.8.2010 sp. zn. 6Sžo/732/2009 ako „späťvzatie späťvzatia“. Späťvzatie späťvzatia nie je právne relevantný procesný úkon, preto späťvzatie späťvzatia súd nepripustil a konanie o späťvzatí nezastavil (výrok III. uznesenia). Podľa uvedeného uznesenia NS SR zo dňa 20.8.2010 sp. zn. 6Sžo/732/2009 späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t. j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie žaloby vziať ďalším úkonom späť. Každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezbavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája. Z uvedených dôvodov predmetom sporu tak bolo naďalej zaplatenie sumy 3 747,32 € istiny s príslušenstvom 5% úrok z omeškania ročne od 3.2.2020 do zaplatenia. V tomto smere súd poukazuje aj na článok 11 ods. 3, článok 5 základných princípov CSP, podľa ktorých by súd mal odmietnuť podania, ktoré neslúžia efektívnemu uplatneniu práv žalobkyne - spotrebiteľky, ale svojvoľnému, účelovému navyšovaniu úkonov právnej pomoci, ktoré vedú k neprehľadnosti, zmätočnosti, prietahom v konaní.

10. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu: Súd žalobu zamietol a zaviazal žalobkyňu k náhrade trov konania žalovanému v rozsahu úspechu, teda v rozsahu 100 %. Prvostupňový súd opakovane dospel k záveru, že nárok je premlčaný. Bola vznesená námietka premlčania, preto takýto nárok nemôže byť priznaný.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

11. V súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu prvostupňový súd konštatuje, že medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol spotrebiteľský zmluvný vzťah podľa zákona č. 129/2010 Z. z. na základe úverovej zmluvy zo dňa 25.10.2013 č. 4310107098. Úver bol poskytnutý vo výške 3 000 €. Táto suma netvorí predmet sporu. V tejto časti ide o platný zmluvný spotrebiteľský vzťah. Predmetom sporu je suma nad rámec poskytnutého úveru 3 000 €. Celkom žalobkyňa zaplatila na uvedený úver 6 747,32 € (74 splátok po 91,18 €). Preplátok (6 747,32 € - 3 000 € = 3 747,32 €) 3 747,32 € tvorí predmet sporu vo veci sp. zn. 4C/6/2020. Nejde o poskytnutý úver v rozsahu 3 747,32 €, ale o nezákonné úroky, poplatky, preto v tejto časti, nad rámec poskytnutého úveru je spotrebiteľská zmluva neplatná a úver sa považuje podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný, bez poplatkov (podľa § 9 ods. 2 písm. j) neobsahuje všetky náležitosti, ktorými je RPMN a celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, teda neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy, určenú zákonom, preto v tejto časti ide o zmluvu neplatnú v časti pre rozpor so zákonom - § 39 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., § 11 ods. 1 zákona). V tejto časti predmetu sporu 3 747,32 € ide o plnenie spotrebiteľky na základe čiastočne neplatného právneho úkonu. Tým, že žalovaná prijala plnenie na základe čiastočne neplatného právneho úkonu, vzniklo na jej strane bezdôvodné obohatenie vo výške 3 747,32 €, ktoré je povinná vydať. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 3.2.2020 do zaplatenia (predsporová výzva zo dňa 29.1.2020) podľa § 458

Občianskeho zákonníka a § 121 Občianskeho zákonníka ako zákonný úrok, príslušenstvo peňažnej pohľadávky. Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania žalovaného, ktorú súd posúdil ako dôvodnú, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia 3 747,32 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 3.2.2020 do zaplataenia nebolo možné priznať, nárok je premlčaný. Súd žalobu zamietol v celom rozsahu a zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %. Subjektívna premlčacia doba 2 rokov uplynie v rámci objektívnej premlčacej lehoty. Objektívna premlčacia lehota sa počíta od vzniku práva, subjektívna premlčacia lehota sa počíta od vedomosti oprávneného subjektu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa bezdôvodne obohatil (Nález III ÚS 43/2020-48 zo dňa 12.5.2020). Súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že žalobkyňa túto vedomosť nadobudla už dňa 9.1.2017, kedy doručila žalovanému predsporovú výzvu svojho právneho zástupcu, čo mal súd preukázané listinným dôkazom (čl. 156 spisu), ktorý v konaní nebol spochybnený. Subjektívna premlčacia lehota jej teda začala plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Z výzvy na čl. 156 spisu zo dňa 9.1.2017 vyplýva, že bola stanovená lehota 14 dní (14 + 9 = 23). Lehota uplynula 23.1.2017 a prvýkrát mohlo byť právo uplatnené 24.1.2017. Dvojročná subjektívna lehota uplynula 24.1.2019 a žaloba bola podaná 4.2.2020, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Z toho dôvodu bolo nadbytočné a právne irelevantné skúmať objektívnu premlčaciu lehotu - od vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (pri každej splátke samostatne). V tomto smere absentovali tvrdenia a dôkazy strán konania. Z dôvodu premlčania nároku bolo právne irelevantné zaoberať sa jednotlivými dôvodmi, pre ktoré žalobkyňa považovala zmluvu za bezúročnú, bez poplatkov, za čiastočne neplatnú a pre ktoré žiadala vydať bezdôvodné obohatenie. Súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu premlčania nároku.

12. Trovy konania: Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnou stranou konania je žalovaný, preto v rozsahu úspechu, teda 100 % mu súd priznal náhradu trov konania proti žalobkyňi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.